

zondag 19 februari 2017
(morgendienst / heilig Avondmaal)

IK GELOOF IN JEZUS (DE) CHRISTUS

Bijbellezing: Mattheus 16, 13-23

Avondmaal vieren is belijdenis doen. Zeggen Wie Jezus voor je is.

Avondmaal vieren is belijdenis doen. Daarom geldt in onze gemeente ook de regel dat men eerst belijdenis van het geloof moet hebben afgelegd, voordat men wordt uitgenodigd om Avondmaal te vieren. Dat is niet bedoeld als een voorwaarde, of selectie criterium van de echte gelovigen. Nee, het is de weg waarop je tot de diepe betekenis van het Avondmaal wordt geleid, want: naar de Avondmaalstafel lopen, dat is: belijden Wie Jezus voor je is.

Wie is Jezus voor u?

Dat was de vraag die Jezus aan Zijn leerlingen stelde. Jezus stelde eerst een voorvraag. Zoals een goede leraar dat altijd doet. Vragenderwijs steeds de ander een stapje verder laten komen tot waar het eigenlijk om gaat. Jezus stelt eerst een verkennende vraag: wie zeggen *de mensen* dat Ik ben? Nu, daarop wisten de leerlingen wel aardig wat antwoorden te geven: Johannes de Doper. Elia. Jeremia. Allemaal grote mannen uit het verleden of het heden, waar Jezus heel veel van weg had. Jezus staat in de ogen van veel mensen in het rijtje profeten, mannen door God gezonden, bijzondere mensen, boven het alledaagse uitstekend, met een boodschap voor de mensen. ... Nu, op precies dezelfde wijze wordt er nog steeds over Jezus gesproken, want de meeste mensen zijn het er wel over eens: het moet een bijzonder iemand zijn geweest. Hij heeft luisterwaardige dingen gezegd. Een soort geweldloze vreedstichter zoals Ghandi. Verbindend en verzoenend zoals Nelson Mandela. Bewogen over arme mensen, zoals moeder Theresa. Jezus roept misschien veel spot, maar vaak toch ook veel bewondering op. Respect. Hij is niet zomaar iemand geweest...

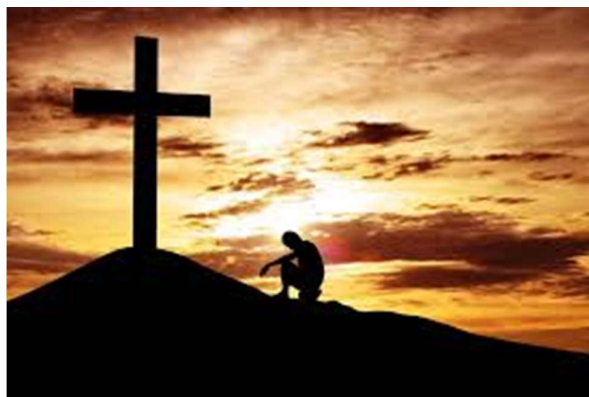
Maar..., Jezus stelt een vervolgvraag en trekt Zijn leerlingen uit die menigte meningen vandaan: 'wie zeggen *jullie* dat Ik ben? ... En toen kwam Petrus naar voren. Je ziet het gebeuren, want zo gebeurt het in elke groep en tijdens elke vergadering: men zwijgt en kijkt naar elkaar... en er is er altijd wel eentje die zich het meest verantwoordelijk voelt om antwoord te geven... als je maar lang genoeg wacht als groep, dan weet je... en inderdaad: Petrus neemt weer het woord... misschien wel namens de groep...: U bent de Christus, de Zoon van de levende God.

Wat Petrus daar zegt, dat is een prachtbelijdenis! U bent de Christus! De Christus, een joodse titel, waarmee in die tijd alles was gezegd. Christus, Messias in het Hebreeuws, Gezalfde in het Nederlands. U bent de Christus. U bent de Messias. Jezus, U bent de *Gezalfde*!

Bij 'de Gezalfde' dacht men in die tijd aan de persoon die God zou zenden om het koninkrijk van Israel opnieuw op te bouwen. De gezalfde, dat was iemand uit het nageslacht van koning David, die op de troon

van koning David zal plaatsnemen. Zoals David was gezalfd tot koning, zo zal er een nieuwe gezalfde opstaan als koning. Iemand, zoals Psalm 2 bezingt, die heel dicht bij God zou staan... als een zoon van een vader, zo dicht zou hij bij God staan, zegt Psalm 89... God zal hem met macht en gezag bekleden... en deze gezalfde zal een totale verandering in de armoedige situatie van het volk Israel brengen. Jezus... *U* bent die Messias, *U* bent die Gezalfde die verandering zal brengen. *U* bent die Redder.

Als wij straks, voordat wij Avondmaal gaan vieren, met elkaar de Geloofsbelijdenis zullen opzeggen, dan klinken straks ook de woorden: 'ik geloof in Jezus *Christus*'. Ik geloof in Jezus, de Messias. Jezus, de Gezalfde. Nu: Christus, dat is dus niet Jezus' achternaam, of bijnaam. 'Hoe heet U? Jezus? Jezus wie? Oh, Jezus Christus.' Nee: u en ik belijden ons geloof in Jezus *de Gezalfde*, de van God gezonden Redder. Jezus is niet eentje in het rijtje profeten Elia, Jeremia, Johannes de Doper... Jezus is niet een van de groten der aarde, a la Ghandi, Mandela, moeder Theresa en vul maar aan, mensen die geweldig veel te zeggen hebben gehad. Jezus is *de Redder*. Petrus doorzag het geheim van deze Mens van vlees en bloed Die hier voor hem stond. Deze Jezus is onze verwachting. Onze hoop. Ons enig houvast. Onze zekerheid. Ons vertrouwen. Al die grote namen van toen en van nu..., daar kan je tegenop zien..., daar kan je respect voor hebben..., daar kan je iets van leren of ze ook gewoon laten staan..., maar Jezus... daar kan je jezelf alleen maar aan *overgeven*. Niets minder dan dat! En dat is dan ook wat wij met Avondmaal doen. *Avondmaal is belijdenis doen. Zeggen wie Jezus is. Door tot Hem te komen... en jezelf aan Hem over te geven.* Wij zeggen daarmee tegen Jezus: U bent niet een van de... U bent niet een van degenen die mijn leven wat verrijkt en weer een beetje verder helpt... *U bent alles voor mij.* ... Daarom nemen wij straks het brood en de wijn in handen... zijn lichaam en zijn bloed... die Mens van vlees en bloed, zonder wie wij zonder wie wij niet verder kunnen... en zonder wie wij niet verder willen. Hier aan tafel geven wij ons over. Hij geeft alles van Zichzelf aan ons. En wij geven alles van onszelf aan Hem: mijn zonden en tekorten. Mijn vragen. Mijn teleurstellingen. Maar ook: mijn hoop. Mijn toekomst. Mijn huidige omstandigheden waarin ik leef. Mijn vertrouwen. Heer, ik geef het alles aan U. U bent de Christus. U bent de Messias. De Redder. Mijn hoop.

U bent de Christus, de Zoon van de levende God... Petrus heeft heel kernachtig onder woorden gebracht waar het God om te doen is: redding, hoop, verlossing voor de wereld... door Zijn Zoon, de Gezalfde. ... Jezus geeft op deze geloofsbelijdenis van Petrus Petrus daarom een ere naam en een ereplaats. Heel mooi: Petrus zei: 'U bent de Christus'. En Jezus antwoord is: 'Jij bent de Rots'. De rots waarop de gemeente van Christus zal worden gebouwd. Ik zie Petrus daar niet gelijk staan als de eerste paus staan, maar hier staat in ieder geval wel degene die de toekomstige gemeente van een geloofsfundament heeft voorzien: Jezus is de Christus.

Jezus zegt tegen Petrus: vlees en bloed hebben jou dat niet geopenbaard. Iets moderner vertaald: deze kennis heb jij niet van een mens, Petrus! Nee: het is geloofskennis, die je van God hebt ontvangen. ... Maar deze kennis moet voor nu nog even verborgen blijven. Niet doorvertellen!, zo zegt Jezus tegen Zijn leerlingen. Dat heeft te maken met wat Jezus nu nog meer over Zichzelf bekend gaat maken. Jezus maakt Petrus en zijn medebroeders nu namelijk bekend dat Hij binnenkort naar Jeruzalem zal gaan om daar te lijden en te sterven. Hij zal gedood worden door de joodse leiders. Nu, dit zal niemand kunnen meemaken dat de Messias, dat de Redder, gedood zal worden door Zijn eigen volk... Niemand zal begrijpen dat dit de weg is die de Messias zal gaan om redding te brengen... Maar het pijnlijke is...: Jezus' meest nabije vrienden begrijpen het ook niet... Petrus, die misschien nog helemaal verguld is met deze eervolle positie die Jezus hem heeft gegeven, Petrus doet daarom opnieuw een stap naar voren... en neemt weer het woord namens de groep: 'dat zal natuurlijk niet gebeuren, Jezus! Kom nou! Die kant moeten wij niet opgaan!' ... Maar Jezus draait Zich om: 'ga weg achter Mij satan! Je bent een struikelblok voor Mij' De rots van geloof wordt binnen enkele ogenblikken tot een struikelblok voor Jezus. Degene die zijn geloof heeft beleden met woorden die hij niet van vlees en bloed had ontvangen, maar die hij rechtstreeks van God had ontvangen... diegene spreekt nu satanische woorden. Jezus herkende in deze woorden van Petrus, de woorden die de satan een tijd geleden had gesproken toen Jezus werd verzocht in de woestijn: 'waarom al dat lijden, waarom deze intens zware weg Jezus? Ga één keer voor mij op de knieën en al het lijden zal je bespaard blijven, ik zal je alles geven wat je wilt!' Ga weg achter Mij, satan!

Petrus was zo dichtbij het geheim van Jezus' identiteit..., maar hij begreep er zo weinig van. Een Messias, de Gezalfde, die Zijn eigen dood aankondigde. Dat kon niet. Dat mocht niet. Want: waar was dan de hoop? Wat viel er dan nog te verwachten? *Maar juist daarin zou de hoop te vinden zijn: de Redder Die de weg van de dood zou gaan... de weg van de duisternis... de diepe Godverlatenheid... om zo de mensen weer het licht te doen laten zien... en terug te brengen bij God. De hoop voor de wereld is te vinden in het gelach en gejoel op Golgotha. Het eeuwige leven is te vinden in die bittere dood aan het kruis. Gods liefde is te vinden, waar de straf op onze zonden wordt voltrokken. Een mysterie... De kerk draagt een mysterie met zich mee. Maar dat mysterie is ons houvast, ons rotsvast vertrouwen, onze*

grondbelijdenis. Dat gedenken wij. Dat vieren wij. De van God gezonden Redder, Jezus de Christus, die jou en mij heeft gered door Zelf reddeloos verloren te gaan aan onze zonden, opstand, onbegrip en duisternis.

Ga achter Mij, zegt Jezus uiterst streng. Petrus loopt Jezus voor de voeten. Deze rotssteen doet Jezus bijna struikelen. Deze rots van een kerel moet achter Jezus aangaan. En dat is de weg waarop Jezus u en mij ook uitnodigt. Achter Hem aan. Wij volgen Jezus naar het kruis. Wij hebben op deze weg de wereld geen geweldig nieuws te vertellen. Geen wereldleider die even al het stof zal wegblazen en alles even op orde zal stellen. Wij hebben de wereld te vertellen over iemand die Zichzelf heeft opgeofferd tot in de dood. De Zoon van God. Daar zit de wereld van vlees en bloed niet op te wachten. Er is steeds weer een openbaring van de Vader uit de hemel nodig, wil iemand ter wereld dit geloven. We zouden het als christenen daarom veel beter over normen en waarden kunnen hebben, of over de overeenkomsten tussen de verschillende religies of zo, allemaal dingen waar mensen wel over na willen denken. Zolang wij het niet over het kruis en over Jezus' verzoenende dood hebben, is het prima praten met de wereld. Maar laten wij niet dezelfde uitglijer maken als Petrus en tot een struikelblok voor Jezus worden. Vandaag vieren wij ons geloof: Jezus Christus, de Gezalfde die Zich vernederde tot in de dood. Om ons bevrijding te schenken. Vergeving. Genade. Herstel. Eeuwig leven. Rust. Zekerheid.

Wij gaan het straks met elkaar het Avondmaal vieren. Ik nodig u straks uit om hier aan tafel uw geloof te belijden, om te laten zien wie Jezus voor je is. Het hoeft nu geen geheim meer te blijven. Jezus legt ons niet meer het zwijgen op. Nee, want Hij is nu de weg gegaan, die Hij had voorgezegt. Nu mogen wij het openlijk bekend maken en voor het oog van de wereld vieren: Hij is de Gezalfde, de Messias, de Christus, de Redder, gestorven en opgestaan.. om u en mij vergoeding, eeuwig leven en de onvoorwaardelijke liefde van God te schenken. Halleluja!

ds. E. G. (Eddy) de Kruijf // 010 210 89 71 // dekruijf@live.nl